

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବଲ
ଉପହାର

ଦାଉଦ ଛୋଟ

ମେଷପାଳକ

ଲେଖକ: Edward Hughes
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Lazarus
ଉପଯୋଜକ: Ruth Klassen
Alastair Paterson
ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan
ପ୍ରୟୋଗକ: Bible for Children
www.M1914.org

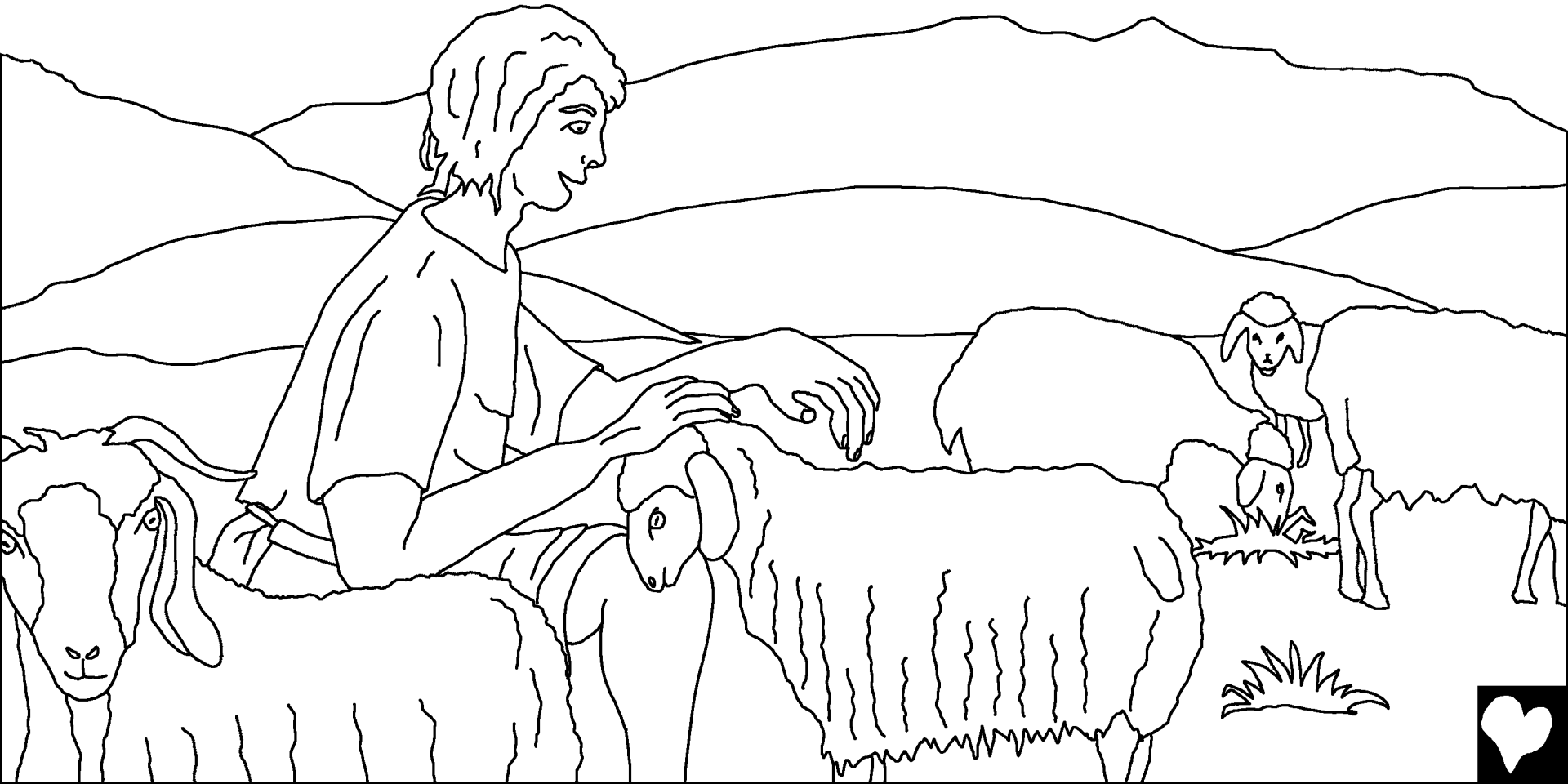
BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

©2020 Bible for Children, Inc.

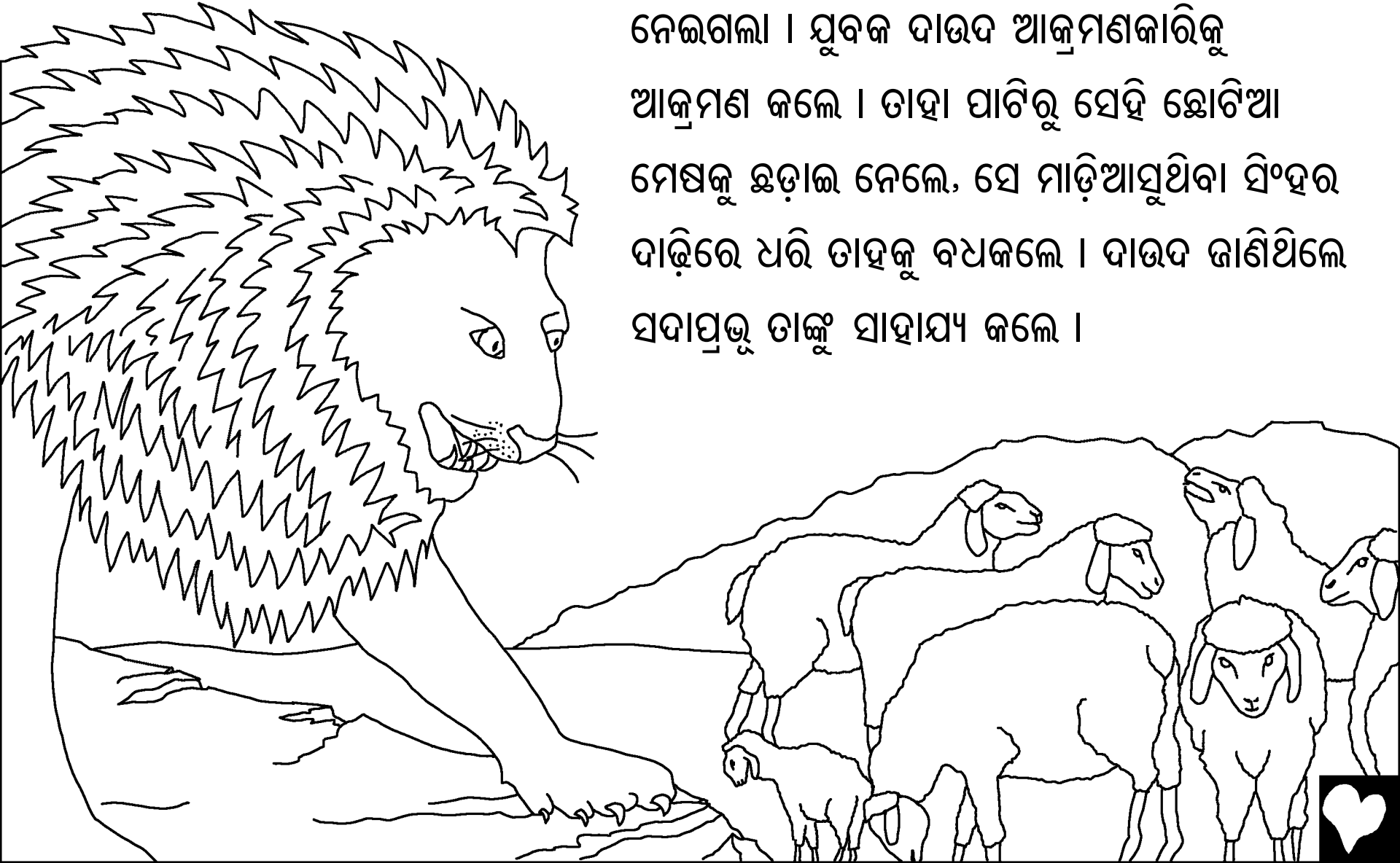
ଅନୁମତି ପତ୍ର: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅବିକଳ ନକଲ ଅବା ପ୍ରିଣ୍ଟ କରିବାକୁ
ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

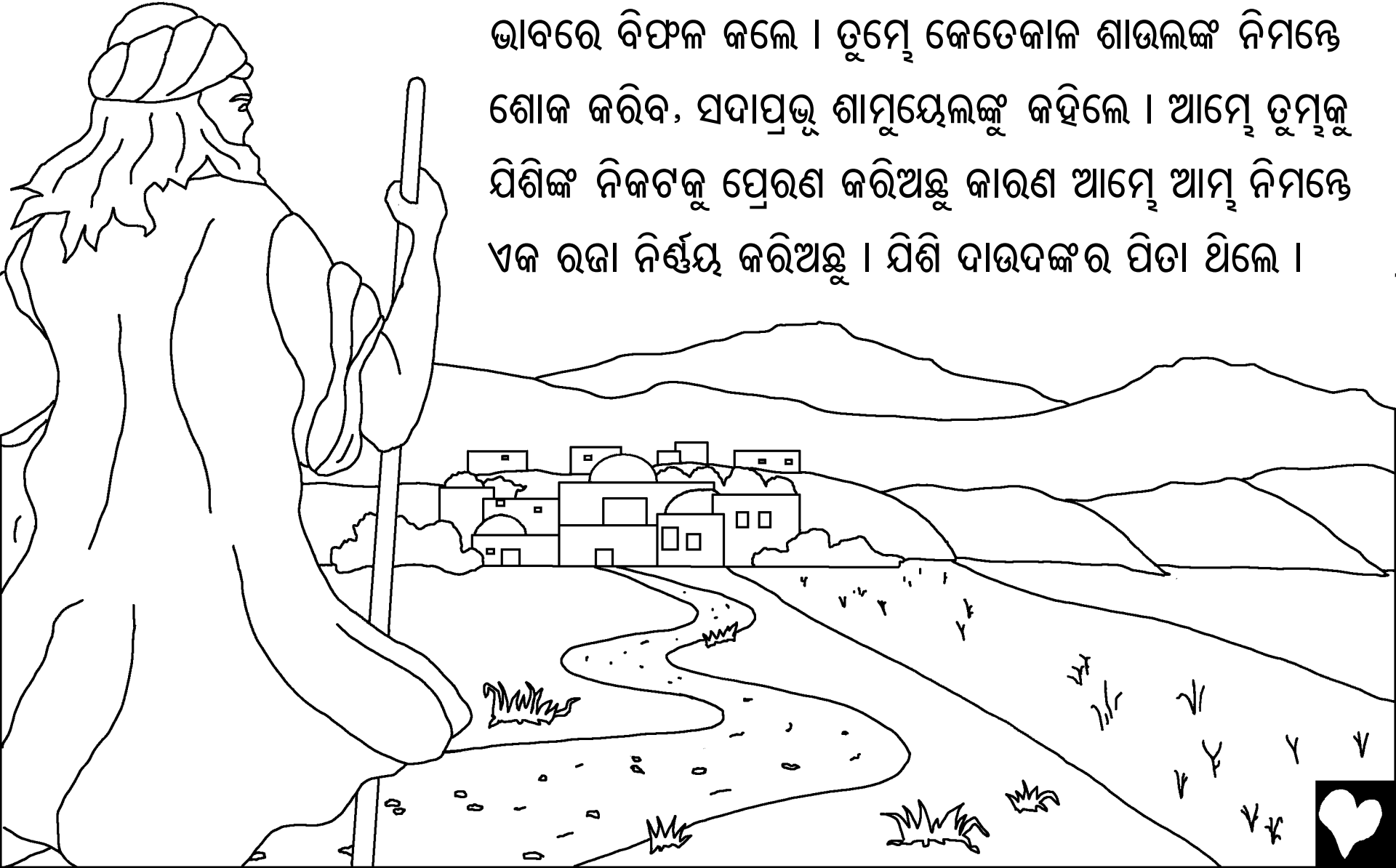
ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଶାଉଲଙ୍କ ସମୟରେ, ଏକ ବାଳକ ଯାହାର ନାମ ଦାଉଦ ଥିଲା
ଯେ ନିଜର ସାତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ମେଷ ଚରାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ଯଦ୍ୟପି ସେ କନିଷ୍ଠ
ଥିଲେ, ଦାଉଦ ମଜଭୂତ ଥିଲେ, ନିର୍ଭୟ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ଭରଷା କରୁଥିଲେ । ସେ
ବେଥଲହିମ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ।

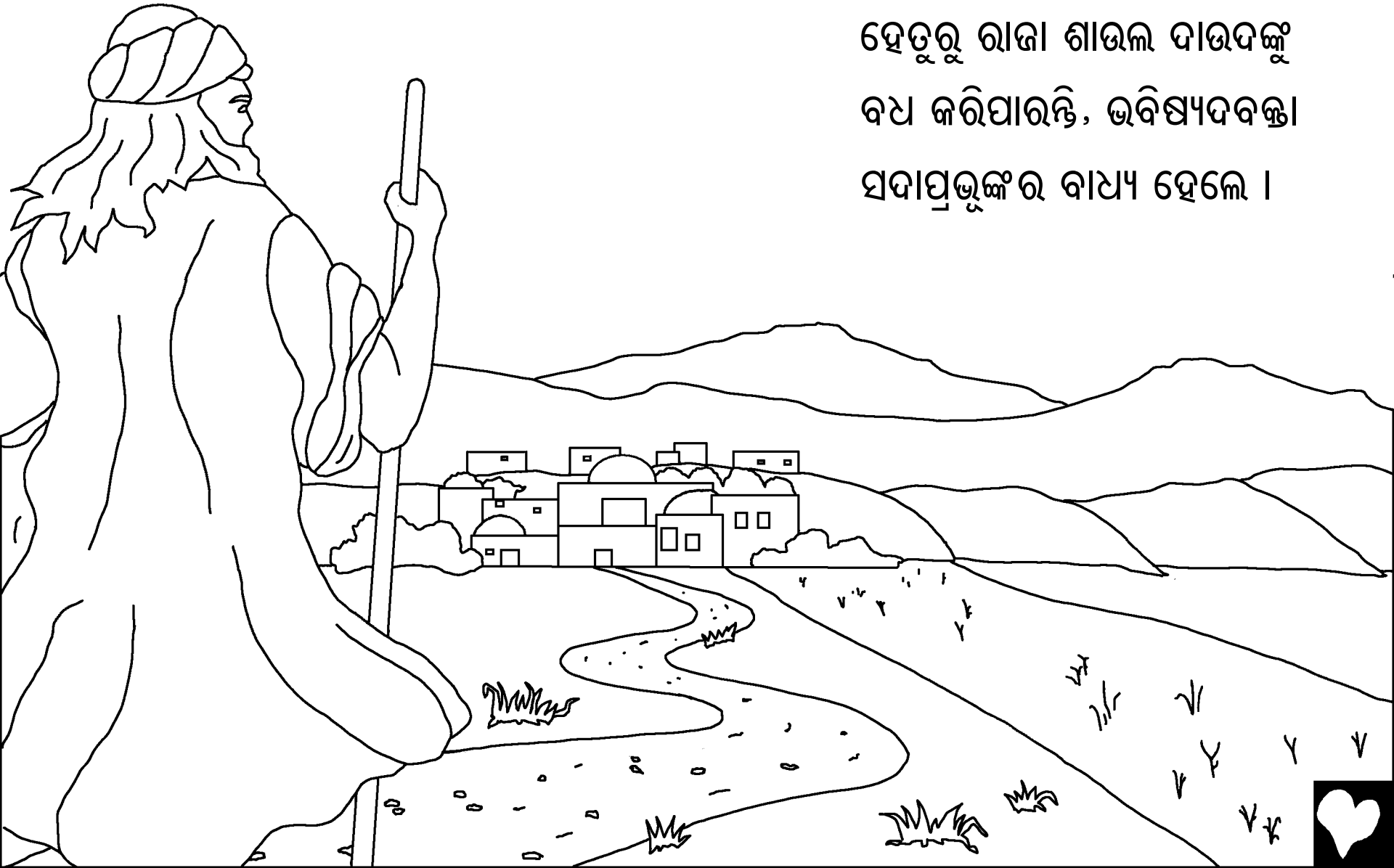
ଏକ ସମୟରେ ଏକ ଯୁବାସିଂହ ତାଙ୍କର ମେଷମାନଙ୍କୁ
ଆକ୍ରମଣ କରି ଛୋଟ ମେଷକୁ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ
ନେଇଗଲା । ଯୁବକ ଦାଉଦ ଆକ୍ରମଣକାରୀକୁ
ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ତାହା ପାଟିରୁ ସେହି ଛୋଟିଆ
ମେଷକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଲେ, ସେ ମାଡ଼ିଆସୁଥିବା ସିଂହର
ଦାଢ଼ିରେ ଧରି ତାହାକୁ ବଧକଲେ । ଦାଉଦ ଜାଣିଥିଲେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ।

ଶାମୁଘେଲ୍, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦବଜ୍ରା, ଏବେମଧ୍ୟ
ଦୁଃଖିତ କାରଣ ରାଜା ଶାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅତି ଖରାପ
ଭାବରେ ବିଫଳ କଲେ । ତୁମ୍ଭେ ଜେତେକାଳ ଶାଉଲଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଶୋକ କରିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁଘେଲଙ୍କୁ କହିଲେ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଯିଶିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ
ଏକ ରଜା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଅଛୁ । ଯିଶି ଦାଉଦଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ ।

ଯଦିବା ଶାମୁୟେଲ୍ ଜାତ ଥିଲେ ଯେ
ଏକ ଏକ ରଜା ଚୟନ କରିବା
ହେତୁରୁ ରାଜା ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ବଧ କରିପାରନ୍ତି, ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଶାମୁୟେଲ୍ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଯିଶି
ନିଜର ସାତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ଗମନ କରାଇଲେ । ଏବଂ ଶାମୁୟେଲ୍ ଯିଶିଙ୍କୁ
କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କାହାରିକି ମନୋନିତ କରିନାହାନ୍ତି । କେବଳ
ଜଣେ ବାକି ରହିଲା, ସେ ସବୁଠାରୁ ସାନ
ଅଟଇ । ସେ ମେଷମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରେ
ଥିଲେ । ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭିତରକୁ
ଆଣିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଉଠ ଏହାକୁ
ଅଭିଷେକ କର କାରଣ ଏ ସେହି ଅଟେ ।

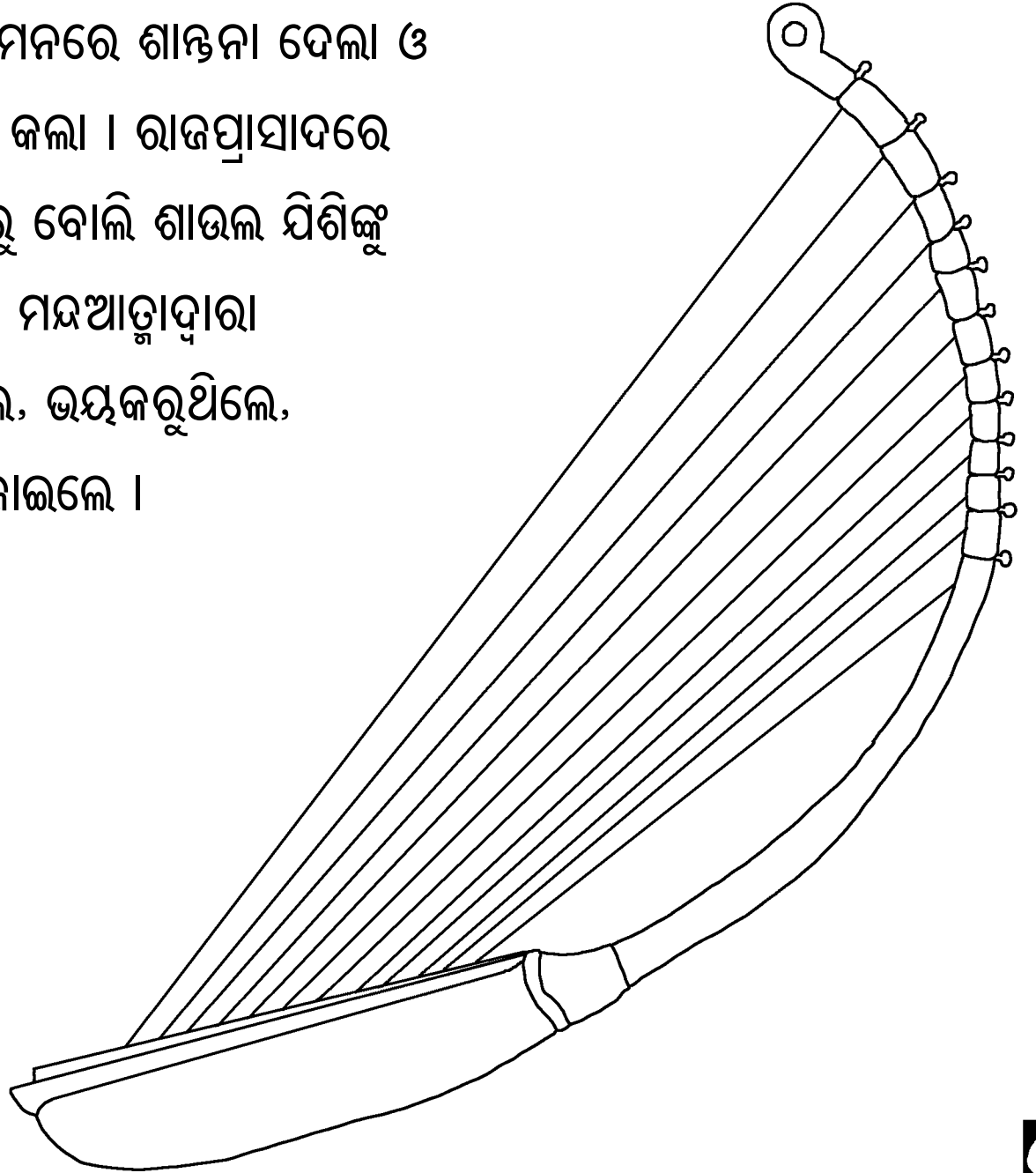
ଶାଉଲଙ୍କ ରାଜମହଲରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଶାଉଲଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟଧିକ
ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ଚିନ୍ତାକଲେ ହୋଇପାରେ ଉତ୍ତମ ସଂଜ୍ଞିତ ଶାଉଲଙ୍କୁ

ଠିକ୍ କରିଦେଇପାରେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଜଣେ ଏକ ଉତ୍ତମ ବିଶା ବାଦକ ବିଷୟରେ
ଜାଣିଥିଲେ । ତୁମେ ଅନୁମାନ କରିପାର
କି ସେହି ଯୁବକ କିଏ ଥିଲା?
ହଁ, ଦାଉଦ ।

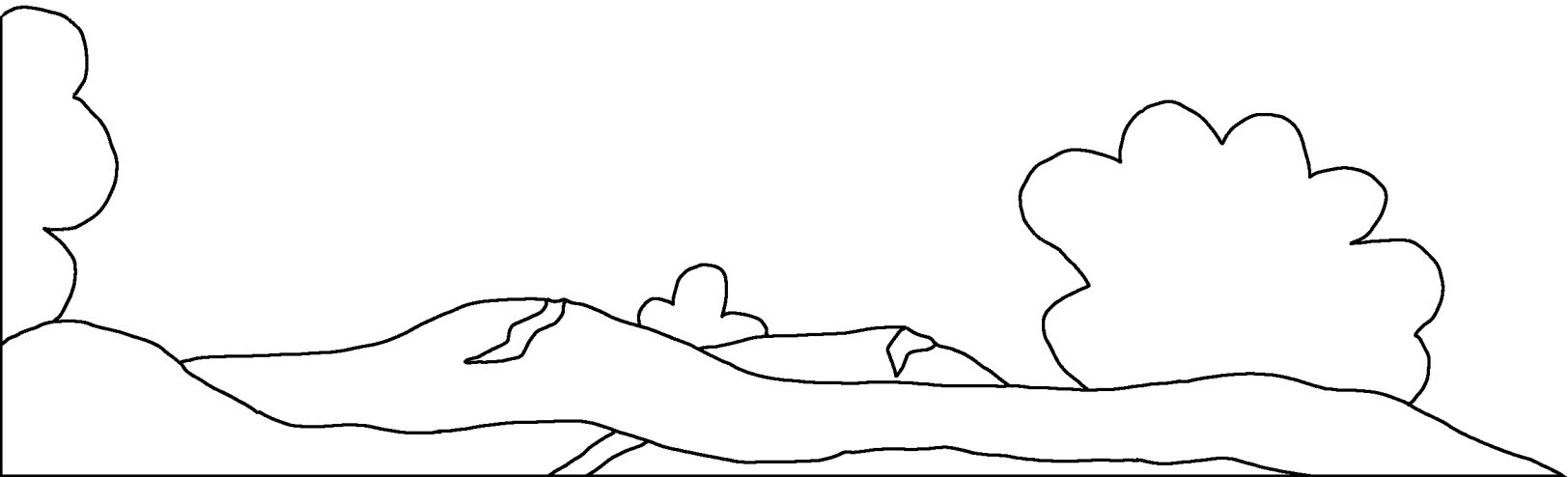

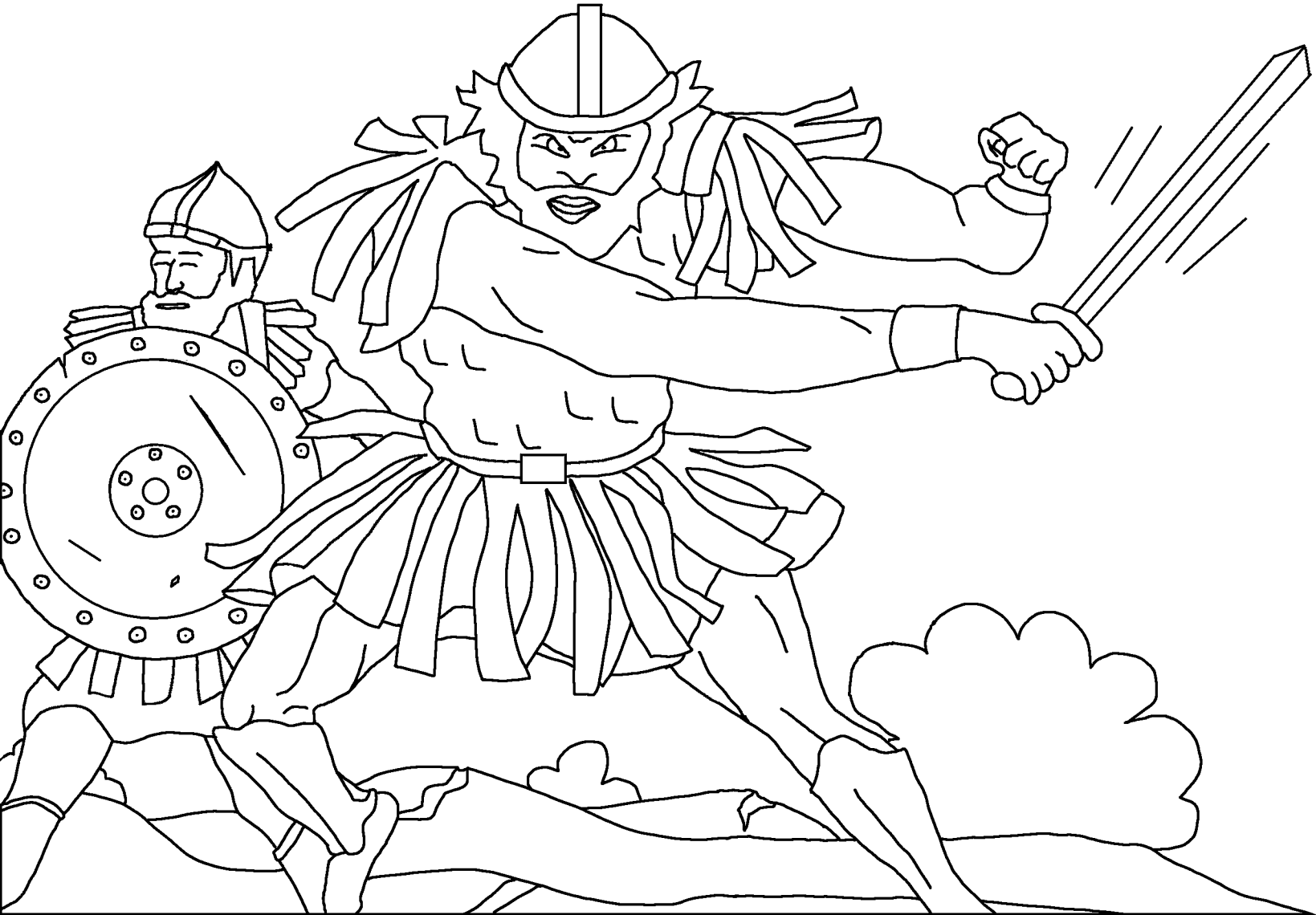
ଦାଉଦଙ୍କର ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଶାଉଲଙ୍କ ମନରେ ଶାନ୍ତନା ଦେଲା ଓ
ସଳଖ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ରାଜପ୍ରାସାଦରେ
ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକରୁ ବୋଲି ଶାଉଲ ଯିଶିଙ୍କୁ
କହିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଶାଉଲ ମନ୍ଦିରାଦ୍ୱାରା
ଆକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବସାଦ ହେଉଥିଲେ, ଭୟକରୁଥିଲେ,
ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶା ବଜାଇଲେ ।
ଏହା ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ।

ଯେତେବେଳେ ଜାଉଦ ନିଜ ଗୃହକୁ ଗଲେ, ଶାଉଲ ପଲେଷ୍ଟିନ୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ ମହାସସମର କଲେ ।
ଦାଉଦଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଶାଉଲଙ୍କ ସୌନ୍ୟଦଳରେ ଥିଲେ । ଯିଶା ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କୁଶଳ ମଙ୍ଗଳ
ଜ୍ଞାତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ନିଜ ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।

ଏକ ବିରାଟ ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧା ପଲେଷ୍ଟିନ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ସୌନ୍ୟ ଥିଲା, ତାହାର ନାମ ଗଲିୟାତ, ସେ
ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସୌନ୍ୟଦଳକୁ ଭୟଭିତ କରି ରଖିଥିଲେ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାପାଇଁ ଜଣେ ଲୋକ ମନୋନୀତ କର, ସେ ମୋ କତିକି ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁ,
ଗଲିୟାତ କହିଲେ । ଯଦି ସେ ମୋ ସଂଜ୍ଞେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବ ଓ ମୋତେ ବଧ କରିବ ତେବେ

ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେବା । ମାତ୍ର ଯଦି ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବି,

ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟକର୍ମ

କରିବ । ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ

ଲୋକ ଯେତେବେଳେ

ସେହି ଭୟଙ୍କର ଲୋକଙ୍କୁ

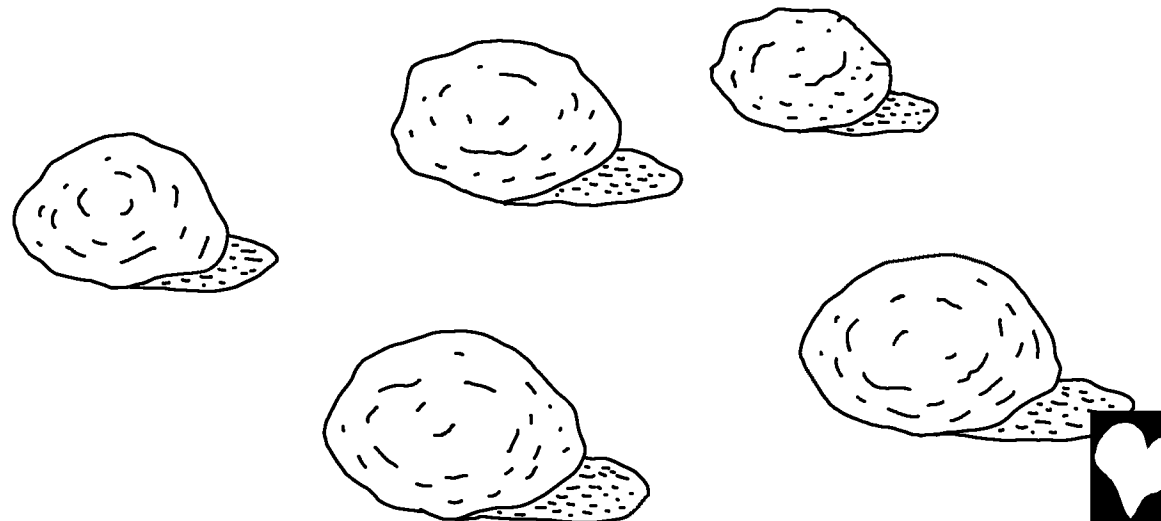
ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ହତାଶ

ହେଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ

ପଳାୟନ କଲେ ।

ତେଣୁ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ତାହା ସକାଶ୍ଟିଁ କାହାର ହୃଦୟ ନିରାଶ ନ
ହେଉ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯାଇ ସେହି ପଲେଷ୍ଟିନ୍ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ଶାଉଲ
ଚାହିଁଲେ ଦାଉଦ ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ ଓ ଖଣ୍ଡ ଆପଣା
ବସ୍ତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବେ । ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦାଉଦ କେବଳ ତାହାର
ଯଷ୍ଠି ଓ ଛାଟିଣି ଓ ନଦୀରୁ ପାଉଁଟି ଚିକ୍କଣ ପଥର ବାଛିନେଇ ଆପଣା
ଝୁଲିରେ ରଖିଲେ ।

ଗଲିୟାତ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିପକାଇଲେ କାରଣ ଦାଉଦ ଯୁଦ୍ଧ ସେ ଯୁଦ୍ଧଶଯ୍ୟା ମଧ୍ୟ ପରିଧାନ
କରିନଥିଲେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମାଂଶ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀ ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେବି, ଗଲିୟାତ

କହିଲେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ

ଆସିଅଛି, ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଆଜି

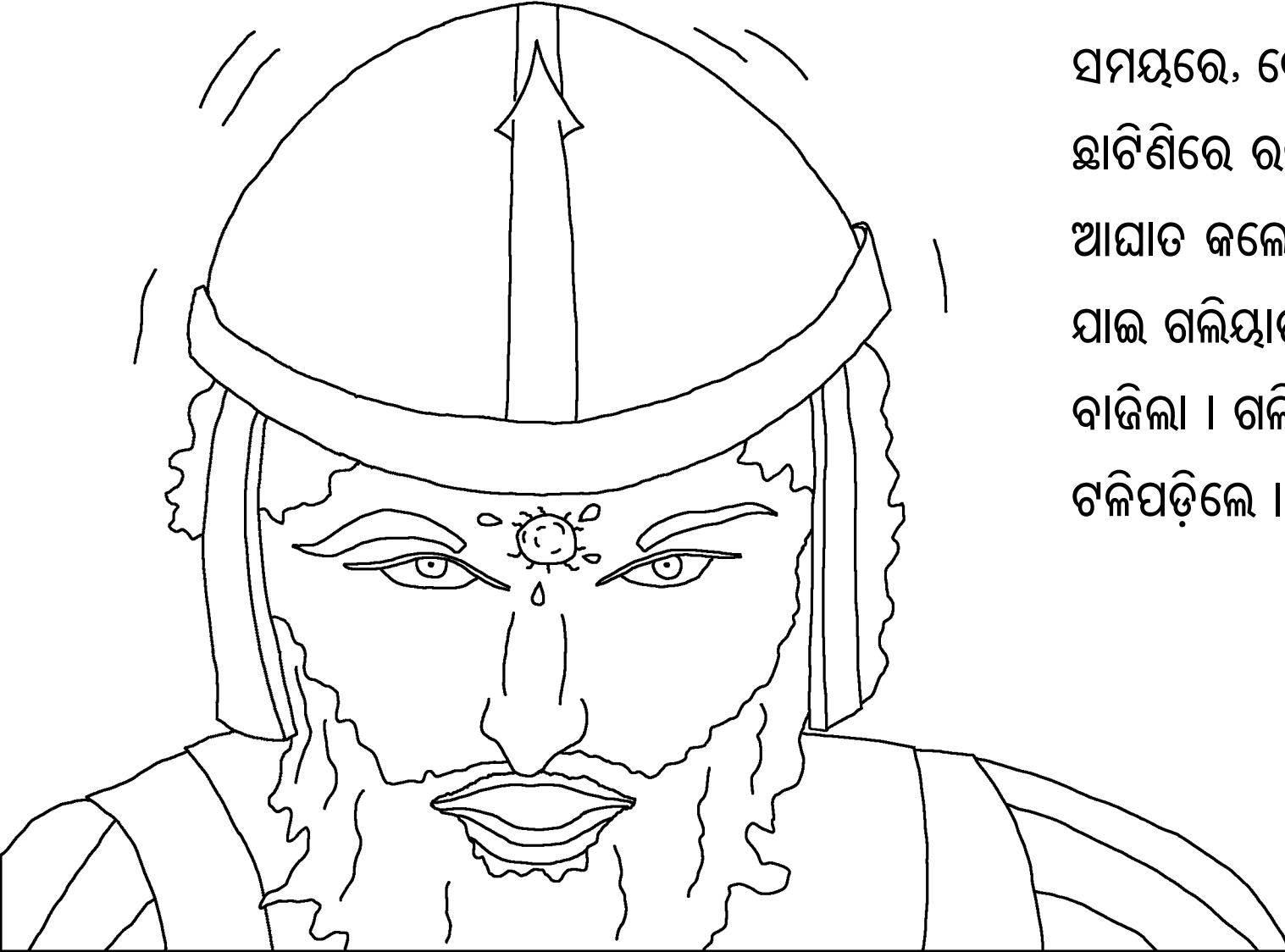
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ହସ୍ତରେ

ସମର୍ପଣ କରିବେ । କାରଣ

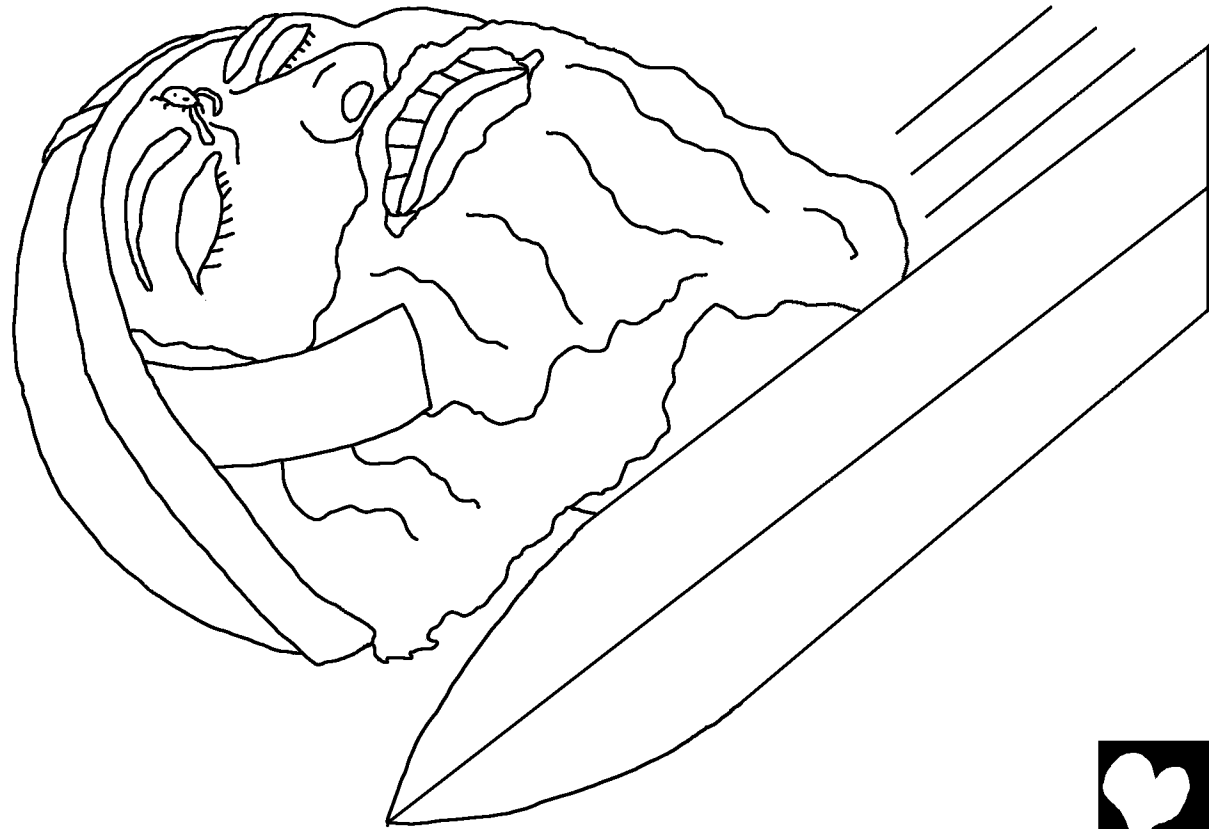
ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟେ ।

ତାହାପରେ ଦାଉଦ ଧାଇଁଯାଇ
ଗଲିୟାତ ଆଡ଼କୁ ଆଗ୍ରସର
ହେଲେ । ସେ ଦୌଡ଼ିବା
ସମୟରେ, ଗୋଟିଏ ପଥର ନିଜ
ଛାଟିଣିରେ ରଖି ଗଲିୟାତଙ୍କୁ
ଆଘାତ କଲେ । ସେହି ପଥର
ଯାଇ ଗଲିୟାତର କପାଳରେ
ବାଜିଲା । ଗଲିୟାତ
ଟଳିପଡ଼ିଲେ ।

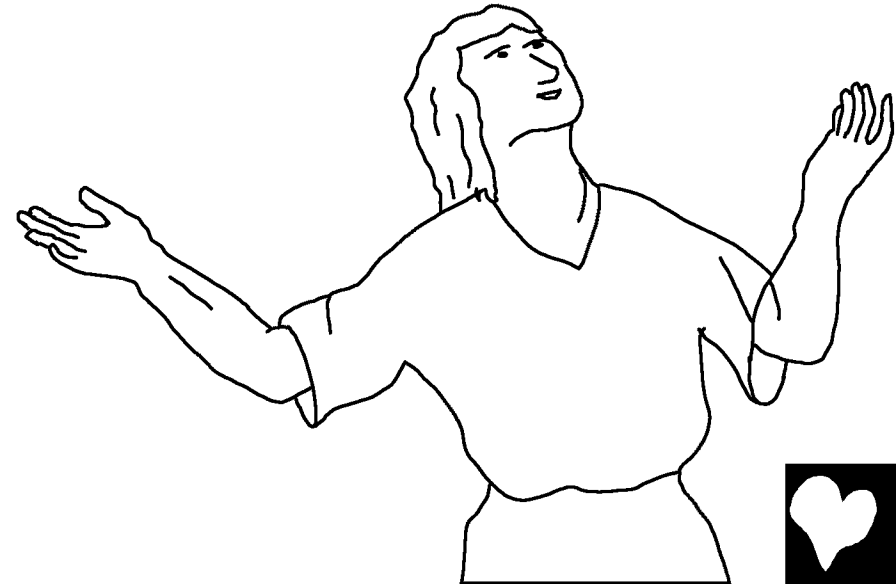
ଦାଉଦ ଶିୟା ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାହାର ଖଜ୍ଜା ନେଇ ତାହାର ମନ୍ତ୍ରଣ
ଛେଦନ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ପଲେଷ୍ଟିନ୍ୟମାନେ ଦେଖିଲେ
ଗଲିୟାତ ମରିଗଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ
ସେଠାରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ ।

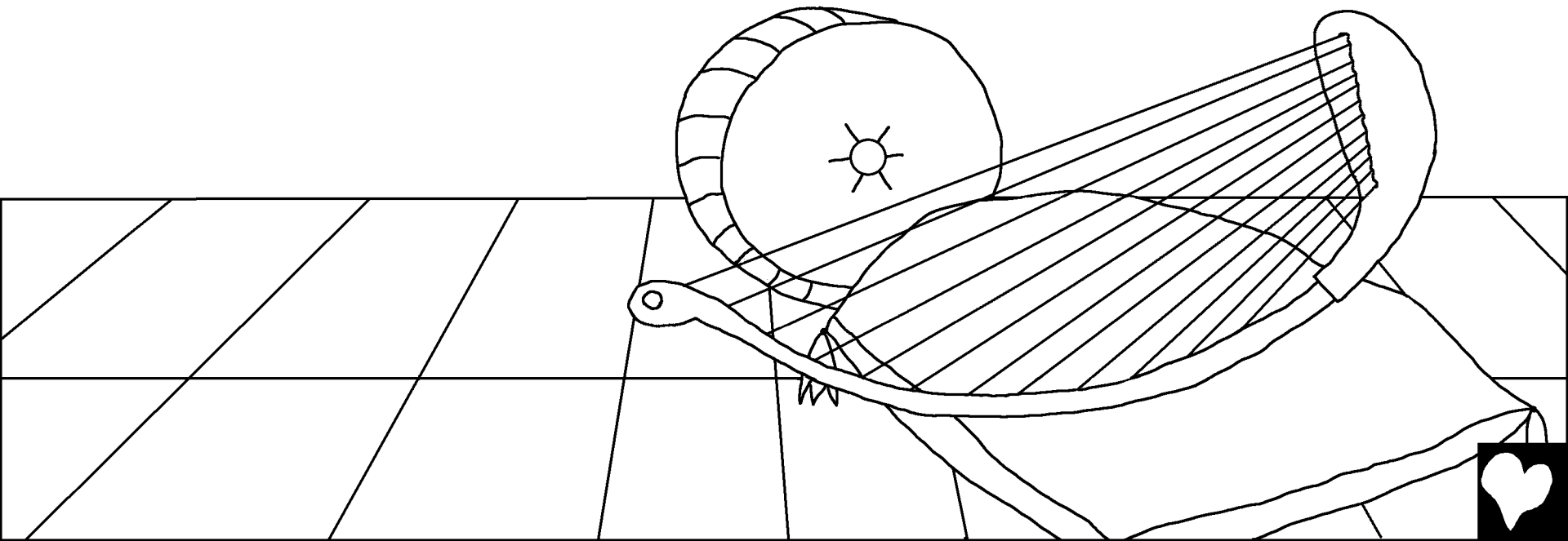
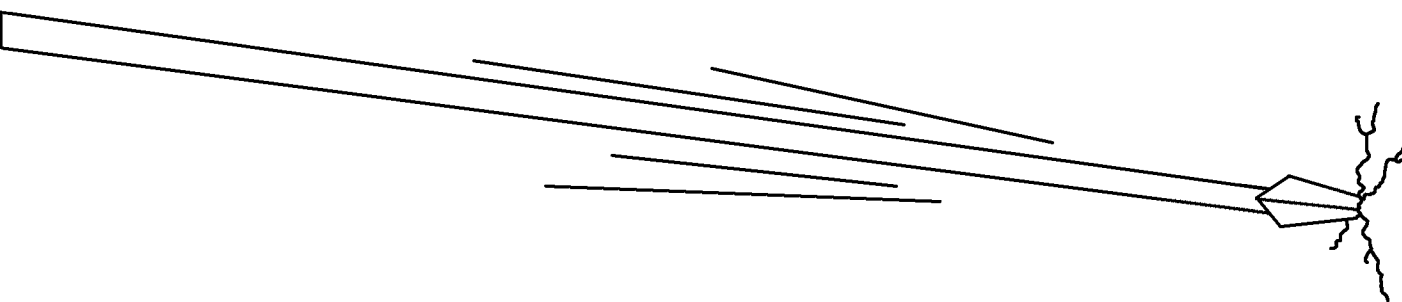
ରାଜା ଶାଉଲ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ ଏ ସେହି ଦାଉଦ ଯେ ତାଙ୍କୁ ବିଶାର ସଂଜ୍ଞିତଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରୁଥିଲେ । ସେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଯୋଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ମାତ୍ର ପରେ ସେ ଦାଉଦଙ୍କ

ଉପରେ ଈର୍ଷା କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ବିଜୟ ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସମାଦର କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାପାଖରେ କଅଣ ଅଛି କେବଳ ଦେଶ, ଶାଉଲ ଭାବିଲେ । ତେଣୁ ଶାଉଲ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଦାଉଦଙ୍କ ଉପରେ ଆଖି ପକାଇଲେ ।

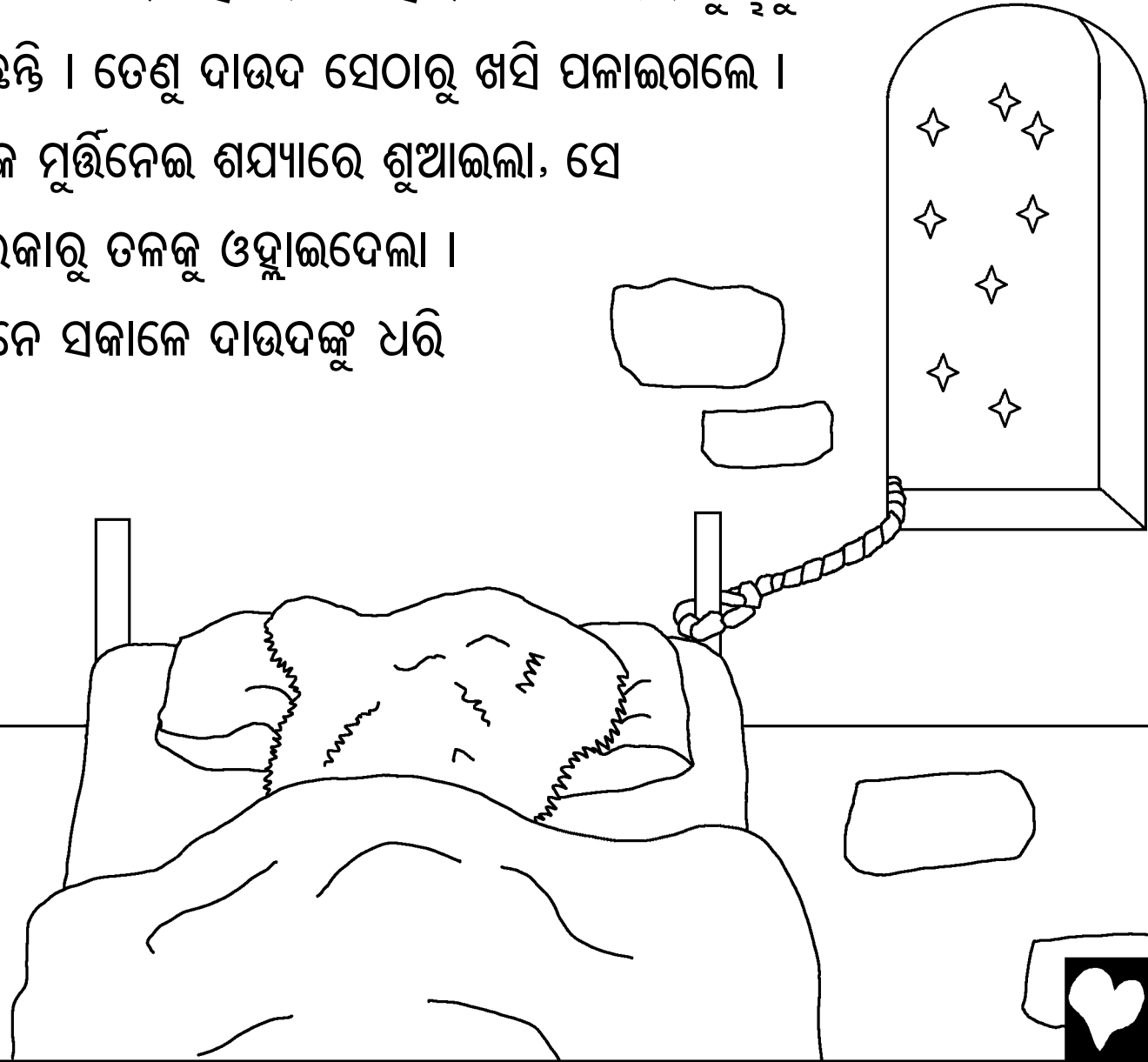

ପୁନର୍ବାର ଶାଉଲଙ୍କୁ ମୟଆତ୍ମା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଲା । ଆଉ ଦାଉଦ ପ୍ରତିଦିନ ପରି ହସ୍ତରେ ବାଦ୍ୟ ବଜାଇଲେ । ପ୍ରାୟ ତିନିଧର ଶାଉଲ ନିଜର ବର୍ତ୍ତା ଦାଉଦଙ୍କ ଉପରକୁ ଫିଙ୍ଗିଲେ, ମାତ୍ର ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ । ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ।

ମାତ୍ର ଶାଉଲଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଯୋନାଥନ, ଶାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଦାଉଦଙ୍କୁ ନିଜର ଭାଇ ସମ ପ୍ରେମ
କଲେ । ସେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରି କହିଲେ, ମୋହର ପିତା ଶାଉଲ ତୁମକୁ
ବଧ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦାଉଦ ସେଠାରୁ ଖସି ପଳାଇଗଲେ ।
ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତିନେଇ ଶଯ୍ୟାରେ ଶୁଆଇଲା, ସେ
ମଧ୍ୟରାତ୍ରରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଝରକାରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଦେଲା ।
ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଦୂତମାନେ ସକାଳେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଧରି
ନେବପାଇଁ ଆସିଲେ । ମାତ୍ର
ଦାଉଦ ପଳାଇଯାଇଥିଲେ ।

ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶାଉଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୁରକୁ ପଳାଇଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ତାହା ପୂର୍ବରୁ, ଦାଉଦ ଓ
ଯୋନାଥନ୍ ଦୁହେଁ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶପଥ
କଲେ । ଦୁଃଖର ସହିତ, ଦୁଇବନ୍ଧୁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ । ଦାଉଦ ନିଜପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିବାକୁ
ଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଶାଉଲଙ୍କ ସୌନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାଇବାର ଭୟ ନଥିବ ।

ଦାଉଦ ଛୋଟ ମେଷପାଳକ

ବାଇବଲ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

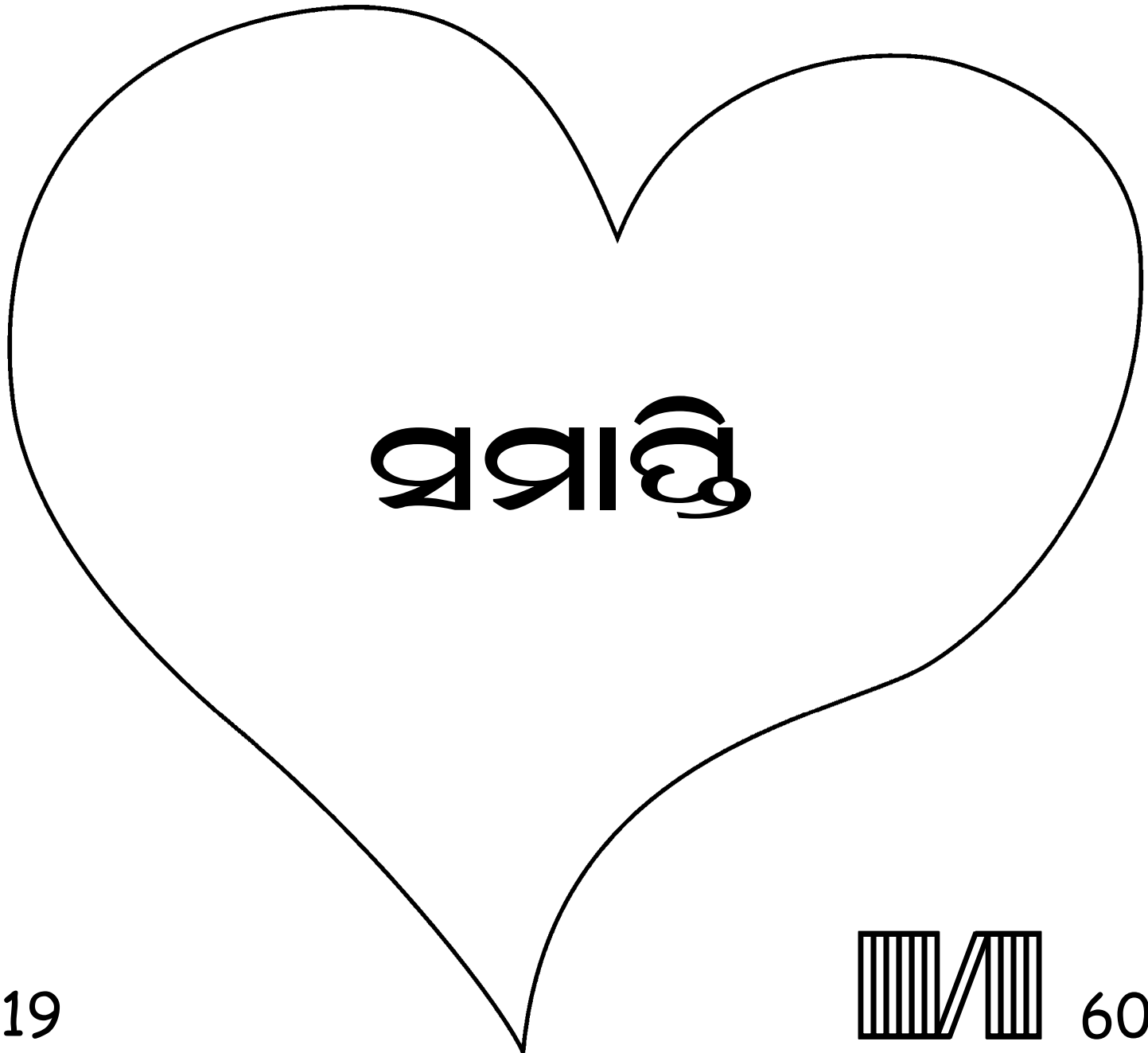
ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ପ୍ରଥମ ଶାମୁଘେଲ୍ ୧୭-୨୦

"ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଦେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ସମାପ୍ତି

ଏହି ବାଇବଲ୍ କହାଣୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, ଯିଏ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଇଶ୍ଵର କହନ୍ତି ପାପ ।
ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ,
ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ ସେ କୃଣ
ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପୁନର୍ବାର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସର୍ଗ
ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଆଉ ନିଜର ପାପ
କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାର, ଆଉ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆସିବେ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିବେ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ ଡିର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ
କରିବ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କର, ତହିଁରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:
ପିତୃର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ କି ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଇଶ୍ଵର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ
କରି, ମୋ କରିପାରିବି ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ନୂତନ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବ, ଆଉ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଡିରକାଳ ରହିବି ।
ତୁମ୍ଭରି ଆଜ୍ଞାକାରି ସନ୍ତାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ
କଥୋପକଥନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯୋହନ ୩:୧୬

